
NR. 1

NOVEMBER 1936

IX AASTAK.

Kooli elu.

Kooli teated.

Kevadel lõppes õppetöö 13. juunil. Uute õpilaste vastuvõtmine toimus kevadel 8.—10. juunil, sügisel 27.—29. augustil. Vastu võeti uusi õpilasi järgmisel arvul: I kk. kl. — 49, II kk. kl. — 1, III kk. kl. — 46, IV kk. kl. — 1, V kk. kl. — 2, IV g. kl. — 1; kokku 103 uut õpilast.

Kooli lõpetasid humanitaarharus 43 õpilast, majapidamisharus 19 õpilast; kokku 62.

Õpetajaist lahkusid: direktor Jaan Roos, majap.-õpet. Natalie Kalamees, ajaloo õpetaja Jaan Konks, maatead. õpet. David Koppel ja majap. õpet. Helene Urm.

Uusi õpetajaid tuli juurde: direktor Johannes Adamson, majap. õpetajad Anna Tars ja Lilli Lepik, maat. õpet. Elmar Valdas, usuõp. Aliis Soll, eesti k. õpet. Magda Teder ja loodust. õp. Alma Miller.

Õpetajaametikandidaate asus prooviaastale: võõrkeelte alal Eliisabet Daniel ja ajaloo alal Salme Ojanson, käsitöö alal Ella Mutso, eesti k. alal Marta Tender.

T. T. G. lõpetajad.

Humanitaarharus:

Loreida Ahas, Merike Ahurand, Felikseida Aid, Franческа Annuk, Maimo Bock, Erika Englas, Leida Hainla, Lydia Hurt, Elvi Kõrpaasto (cum laude), Leida Kustlov (cum laude), Zoja Kūze (cum laude), Linda Lantor, Linda Lepik, Elga Luik, Irene Malleus, Lilli Mals, Helga Mankevitš, Erika Martin, Ester Neggo, Marta Nigol, Alma Oksa, Lydia Pakler, Niina Pehka, Ella Poolakene, Laine Priks, Elvi Rebane, Gerda Reiman, Liivia Reinomägi (cum laude), Helgo Rootsmann, Erna Sepping, Anita Sökk, Helga Soobik (cum laude), Lea Soome (cum laude), Hilja Soots, Kaja Tammemägi, Reet Taniilo, Helmi Teppo, Ilse Teder, Meeri Truu-

mees, Leida Vassil, Irene Vichmann, Berta Võsoberg (cum laude), Leonora Zirk.

Majapidamisharus:

Elli Jakobson, Salme Juksaar, Salme Juudas, Salme Jõks, Leida Kask, Öie Kepp, Helmi Kiipsaar, Leida Laan, Gerda Laurmann, Helga Limberg, Pärja Loderaud, Silvia Lõhmus, Lydia Noorits, Endla Panksepp, Eha Ritslaid, Hulda Sikk, Leida Tamm, Armilde Tuha, Selma Villmann.

T. T. G. ja T. T. K. õppetöö avaaktus.

Aktus algas 1. sept. ühiskoraali ja palvega J. Kimmel'ilt, misjärele tervitas uus direktor hr. J. Adamson kooli, soovides jõudu ja indu algava õppeaasta puhul.

Siis läksid õpilased koduklassidesse, kus järgnes klassijuhataja-tund. Selles valiti klassi omavalitsus ja tutvuti koolikorraga. Pärast klassijuhataja-tundi läksid õpilased koju.

T. T. K. ja T. T. G. uue võimla avamine

17. X 36.

Võimla avamine toimus kell 17. Peale rohkearvulise õpilaste ja õpetajaspere võtsid avamisest osa linnaepe kindral A. Tõnisson, linnanõunikud, kohalikkude koolivalitsuste esindajad, Tartu koolinõunik J. Lang, linnaarhitekt, võimla ehitaja hr. Darmer, lastevanematekom. juhatus, vilistlaskogu esindus jt. Aktust kaunistas gümnaasiumi laulukoor õp. hr. P. Konsap'i juhatusel. Avasõna ütles dir. J. Adamson, misjärele pidas võimla avamiskõne hr. linnaepe. Sellele järgnes rühmavõimlemine ja võrkpallivõistlus keskkooli ja gümnaasiumi naiskondade vahel.

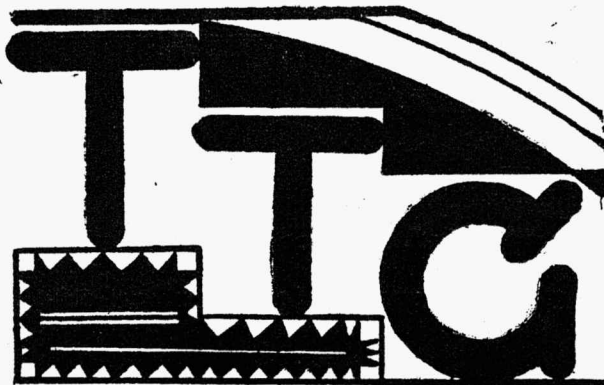
Pärast koolidirektori lõppsõna tutvusid külalised võimla ruumidega.

Kaanel: T. T. G. Võimla
Kalevi tänava poolt vaadatuna.

Tallinna Linn
Keskraamatukogu

ENSI
RIIGI A
Raamat
59-268

TARTU TÛTARLASTE-
GÛMNAASIUMI JA TARTU
TÛTARLASTEKESKKOOLI
HÄÄLEKANDJA

TALLINNA KESKRA
MATUKO

Nr. 1.

4. november 1936.

IX aastakäik.

Väljaandja: Tartu Tütarlastegümnaasium. Pea- ja vastutav toimetaja: K. Raud, abi A. Raielo. Tegevtoimetaja: L. Sütt. Toimetuse liikmed: L. Hermann, T. Kudeviita, E. Mõrd, A. Mägi, A. Villemson. Kunstiline nõuandja: J. Püttsepp. Talituse juhataja: V. Käpa. — „T. T. G.“ ilmub 8 korda õppeaastas, iga kuu 15. kuupäeval, alates oktoobrist. — Tellimishind: aastatellijaille 20 s. number, kuutellijaille 25 s. number.

B 3583.

Koolitöö alguseks.

Meie kool moodustab ühe suure pere, mille liikmed on üksteisega seotud tuhandete nägematute niitide ja niidikestega. Selles suures peres peab kihama töö ja tegevus, temas peab olema nooruslikku rõõmu ja vaimustust, raugematut tahet ja tulevikulootusi, et saavutada noorsoo õilsad eesmärgid. Seda kõike peab olema ja o n ka.

Andkem järjekordne töotus, et tahame oma peret ta huvidega südames kanda, talle pühendada oma tööhimu ja armastus, teades, et ainult säärasel korral rahuldavad ka meie endi isiklikud huvid.

Kandugu armastus meie perelt ja kodudest meie rahvale ja riigile.

Meie rahva ja riigi tugevus on sõltuv meie isiklikust tugevusest, meie töötahtest, meelegindlusest ja oskusest. Kui aga rahvas ja riik on tugevad, siis on saavutatavad ka meie isiklikud huvid, sihid ja õnn, mida taotleavad kõik — nii noored kui vanad.

Seepärast ulatagem üksteisele käed ja lubagem olla eeskujulikud noored, kes ikka ja alati on valmis pühendama oma teadmised, oskused, julguse ja ettevõtlikkuse ühiskonna ja oma armsa kodumaa teenistusse.

Olge tublid tüdrukud ja head isamaalased!

J. Adamson, koolijuhataja.

Asudes tööle.

Sügis on looduse surm, aga noorte ärkamine.

Igas noores hinges pesitseb tegutsemisiha, mis ühinedes võib muutuda tugevaks ülesehitavaks tööks.

Noored, ühendagem oma loovad jõud, sest see on kasuks meie koolile kui ka ühiskonnale.

Soovin, et asuksime tööle parimate soovide ja lootustega eeloleval õppeaastal.

F. Krimm,
Õpilaspere vanem.

Alates IX aastakäiku.

„T. T. G.“ algab käesoleva numbriga oma IX aastakäiku, tänu koolijuhatajuse, õpilaskonna, lastevanemate ja kooli vilistlaspere lahkele toetusele ja osavõtlikule suhtumisele temasse kui kooli omaüritusse.

Meie kõneleme üksteisega igapäev väga palju, kuid säärane suuline mõtteavaldus oleks siiski teatava määranii ühekülgne, kui me ei arendaks vastastikuseis mõtteavaldusis ka teist poolt — kirjasõnalist eneseavaldust. Enamasti oleme täna juba unustanud, mis me eile rääkisime; kuude, aastate ja aastakümnete tagant oleks aga täiesti võimatu restaureerida seda, mis on kord kõneldud, olgu see kui tähtis tahes. Kirjasõna kõneleb ometi ikka ja igavesti, kui teda loodusjõud ja inimeste toorus ei hävita, kõike seda täpselt, mis ta kord on ütelnud. Tarvitsseb vaid võtta kätte trükitud sõna, ja seda lugedes kandume tagasi samasse miljõõsse, milles on loodud see sõna. See on aga päratu huvitav, sest anduda vanadele mälestustele on kauneim hetk meie proosalises elus.

Lugeda mõned aastad hiljem

„T. T. G.“ lehekülgi, lugeda aastakümneid hiljem neid — milline suurepärane nauding täiskasvanule, palju suurepärasem nauding aga juba elu jumalaga jätvale vanale tudikesele! Mõte kandub tagasi sellesse keskkonda, millega on katkenud igasugused sidemed. Hämaruse unarusesest kerkib üles õnnis pilt, kus ise olid üks elav liige kunagisest suurest T. T. G. ja T. T. K. perest, kelle ajatuuled on paisanud laiaili kõigi ilmakaarte poole ja kellega pole peaaegu enam mingeid suhteid. Kirjasõnal aga on võim kõike möõdunud ellu äratada, möõdunud pilte jälle restaureerida.

„T. T. G.“ ei ilmu ometi mitte ainult selleks, et säilitada mälestusi T. T. G-st või T. T. K-st (kuigi see on ka üks tema eesmärkidest), vaid tema kaudu tahetakse kõnelda eeskätt olevikule, neile õpilasile, õpetajaile, vilistlasile ja lastevanemaile, kes iga „T. T. G.“ numbri ilmumise hetkel liiguvad meie keskel ja meie lähemas ümbruses. Kõnelemine, eneseavaldamine on vajalik. Sundida ennast vaikima — milline enesepiiramine, enesetõkestamine!

„T. T. G.“ tahab kõnelda — nagu me igapäev suuliseltki teeme — kõigest koolis sündinust, tahab seda valgustada individuaalsest ja ühiskondlikust vaatevinklist, tahab seda kritiseerida, tahab näidata selle valguse- ja varjukülgi, tahab olnu põhjal tähistada teed tuleva jaoks. „T. T. G.“ tahab äratada uusi mõtteid, uusi ideid, tahab avardada oma lugejaskonna silmaringi esmajoones küll selles osas, mille ümber ringleb käesoleva elu tegevus, kuid tahab suunata pilke ka sellele, mis ootab lugejaskonda edaspidises elufaasis. „T. T. G.“ tahab pakkuda võimalusi õpilaste omaalgatuste, oma loominguga väljendamiseks, tahab seda kõigi abinõudega toetada, veel rohkem

aga ergutada, juhtida, edendada. „T. T. G.“ rakendab enda teadlikult ka ühiskonna teenistusse, kuhu suunduvadki kõik ta taotluste niidid. Oma rahvuse, oma isamaa, oma riigi tunnustamine ja lugupidamise ning armastuse kasvatamine nende vastu — see on „T. T. G.“ taotluste lõppeesmärk.

Uut aastakäiku alates tervitame oma tellijaskonda, tervitame oma armastatud kooli ja neid, kel on kallis meie õpilaskonna praegune heaolu ja tulevik, ühtlasi loodame, et suudame endale võetud ülesannet täita kõigi rahulolu saavutades.

Tartus, 28. okt. 1936.

„T. T. G.“ toimetis.

Laske mind hüüda!

Koidula 50. surmapäeva mälestades.

**Laske mind hüüda, mul südames valu,
laske mind — enam ma seda ei talu!
Täitke veel täna me lauliku iha,
kel oli isamaa enam kui püha,
enda kes pühendas isamaa iluks,
isamaa valud kel enese valuks, —
Eestimaa tütre, isamaa mõrsja.
Töötuse andis ta armastust kanda,
jäävalt end sünnimaa mullale anda.
„Eestimaa, sulle, — ei kellel'gi muule!“
Õilis ta unelm, ta pidevaim luule.
„Eestimaa mulda!“ ta viimane nõue. —
Millal ta põrm saab isamaa põue?!
Kaua veel kestab ta igatsev ootus!
Kaua veel leegitseb meiegi lootus!
Laske mind — keelda ma ennast ei lase:
Kodumaa mulda suurlauliku ase!**

L. H.

Sügispäev kodus.

Oli päikesepaisteline sügishommik. Jalgade all kahisesid kuivanud lehed. Kuulmatult lendles neid — endisi helehohelisi, nüüd kolletunud lehti puude okstelt alla. Puulatvade nukker kahin oli kui lahkumiseelne vaikne kõne, saadetud tuulehoo harvust ohkeist.

Vaatlen looduse närtsimist.

Mõni kolletunud lill püüab veel pääd püsti hoida, veel elada, päikese poole vaadata. Nõrgalt ahmivad poolnärtsinud taimed õhku — nagu kalapojad kaldaliival.

Kurb on kujutella loodust suveta, millega on seotud palju heledaid mälestusi. Aga kõik meenutab nüüd sügist. Ka see, et seisan praegu kartuliväljal, korv käes, ja ootan, millal ader lõikab lahti vao.

Künniraudade eest vajub muld kahele poole ja valged kartulid kukuvad kui kanapojad pesast üksteise järele vaole.

Juba on lahti mõni vagu. Naised põlvitavad vagudele. Ainult mina viivitan veel.

„Mis preili ootab!“ sähvab kohe üks eit. Taban end unistusilt, ehmun natuke, vist punastungi. Hakkaksin ka tööle, kuid ei ole kartulivõtja riideidki.

Naeratan siis, ütlen mõne sõna vabanduseks ja hakkan askeldama vankri juures, mis seisab nurmel tühjade kartulikottidega. Natukese aja pärast siirdun jälle naiste juurde. Nad räägivad mineva-aastasest viljasaagist, võrreldes selle aasta saagiga. Seal-samas pöördub jutt ilmadele. Räägitakse kevadest ja sügisest.

Jutt vaikib.

Naised asuvad kiiremale tööle. Sõrmed kui äkkepulgad, mudased ja külmad, löövad mulda laiali, kartul kartuli järele visatakse korvi. Põlvili olles roomavad naised aeglaselt üle nurme. Maha jääb tühi maa, mulla alla mõni üksik kartul ja vao asemele närtsinud kartulipealsed. Tüki aja pärast, kui korv täis, tõusevad kartulivõtjad püsti, sirutavad kangeks jäänud liikmeid ja tühjendavad korvid kotti, mis seisavad kui verstepostid tummalt tühjal väljal, näidates tehtud töö hulka.

Lähen seakarjase juurde, jättes naised arutama oma asju.

Seakarjas on kaheksa elevandi välimusega siga ja nende karjaseks seitsmeaastane poiss.

On huvitav vaadelda sigade toiminguid. Nad korjavad sealt kartuleid, kust kartulivõtjad juba üle on käinud. Sead tuhnivad vagusid igas sihis. Armas on istuda siin peenral, eemal neist mittemeeldivaist juttudest, mida vestavad külanaised.

Väike vaheaeg tuleb lõunaajal. Naised tatsuvad kui haned reas põllult koju, vedades järel mullaseid pastaldes jalgu. Väheseks ajaks jääb kartuliväli tühjaks. Pärast lõunat jätkatakse jälle tööd.

Milline luule, — mõtlesin ma kartuliväljal seistes. — Loodus on kui musikaalne poem, täis tõe ja kurbust. Iga aasta kordub see: ilusad sügisilmad, naised põlvili kohevas mullas, karjapoiss kõõrutab laule, sead tuhnivad kartulimaad; eemalt kostab monotoonne viljapeksumasina hundamine, sekka hele vile. Nukralt vaatab

Foto K. Hintzer.

Kartulivõijad.

päike, peegeldub kuld kollaseid lehti puil. Üle nurmede ja metsade lendab kurgi.

„Kured lähevad, külm taga; haned lähevad, hall taga; luiged lähevad, lumi taga,“ mõtlen ma.

Sügispäev jõuab õhtule. Lahkun kartuliväljalt, täis kurba nukrust, nagu oleks selle ilusa päevaga viidud minult mõni kaunis mälestus.

I. Pruuli.

Surma läbi lahkunud kallimeelset vilistlast

Aurelie Unt'i

mälestavad tõsisel leinas

T. T. G. õpetajad, õpilased ja vilistlased.

Aurelie Unt *

Suursuve lõppedes sängitasime maa-
mulda oma vilistlase Aurelie
Undi — T. T. G. 1924. a. lennust.

Lahkunu oli sündinud 1906. a. ja oli T. T. G. algusaastate õpilasi. Pärast kooli lõpetamist õppis ta Tartu ülikoolis rohu- teadust, olles ENÜS-i liige ja pärastine vilistlane. Seejärel teenis ta Tallinnas oma elukutselisel alal, kust armutu tiisikusehaigus viis ta kalmu kodadesse.

Meile, kes elus kokku puutusime Aurelie Undiga, on jäänud temast mälestus kui armsast, tagasihoidlikust ja kohuse- truust inimesest. Valkne kallimeelsus — see oli ta isiku iseloomustavaid jooni. Säärasena jääb ta ka meie kõigi mäles- tusse, kui mõtted kanduvad ta maise elu reegionidesse.

Kallis vilistlane! On kahju, väga kahju, et pidid nii varakult lahkuma meie perest. Päikesekulda uppuv suvepäev hellitles Su lahkumishetki. Küllane täisloodus üm- britses Su viimset sängi, kuhu Sind jäävalt paigutati. Nüüd puhub elu hävitav sügis- tuul üle Su hauakünka, kattes seda pudevate lehtede-kollaga. Meie, mahajää- nud, seisame nukralt ja nõutult noorust, elu ja ilu niitvate loodusjõudude keskel, silm pisarais, meel heldinud, ja läkitame Sulle kalmukünka alla oma südamlükud rahu soovid.

K. R.

Puhas maateadus.

Kaua aega olid õpetlased maateaduse suhtes ebamäärasel seisukohal: ei teatud õieti, missugune ainevald kuulub maateaduse (geograafia) päris uurimisalasse ja missugused uurimisviisid on temale omased. Ajaloo suhtes näiteks ses mõttes ei kaheldud. Ajalugu on vana teadus, tema sihid, tema ala ulatus ja tööviisid on selgesti määratud. Kui ajalugu oma probleemide lahendamisel vajab mõne teise teaduse, näiteks ühiskonna- või majandusteaduse abi, siis teaduslikust seisukohast ei tekkinud kahtlust selle kohta, milline osa kõnes olevast probleemist kuulub ajaloo valdkonda ja milline jälle abiteaduste alasse. Maateadusel aga ei olnud selgesti määratud sisu ega olnud piiritletud tema ala ulatus. Tema uurimisalaks pidi olema Maa, aga Maa on kogum isepäraseid nähtusi. Seal oli geoloogia, mis uuris Maa koort ja püüdis Maa välise pinnagi kirjelduse ja uurimise teha oma asjaks; seal klimatoloogia, mis uuris ilmastut; okeanograafia — mereteadus; antropogeograafia — inimesmaateadus, mille ainevalda kuulus inimene oma mitmekesiste olenevussuhetega. Antropogeograafia omakorda sirutas katsesarved ajaloo aine piirkonda. Nii kadusid maateaduse selgejoonelised piirid, ta kaldus muutuma mitmesuguste teaduste kompilatsiooniks. Uurijad, kes maateadusega teotsesid, kippusid murduma geoloogideks või eriteadlasteks teiste teaduste alal, mis meie päevil on ainult abiteadusteks päris maateadusele. Polnud isegi selge, kas maateadus kuulub loodus- või vaimuteaduste hulka. Sel maateaduse sega-

sel ajajärgul õpetati ülikoolides maateadust ajaloo teaduskondades ja koolides oli maateaduse õpetamine ajaloolaste käes. Maateadus polnud siis tihti muud kui riikide piiride ja kohanimedega õppimine.

Uudse maateaduse, nii öelda puhta maateaduse sisu ja piiride määramisel on suuri teeneid soome ja eesti õpetlastel. On olemas eriline soome-eesti vool maateaduses. Selle voolu ehk kooli rajajaks on praegune Soome Turu ülikooli rektor prof. J. G. Granö. Prof. Granö oli Eesti ülikooli algusaastail õppejõuks Tartu ülikoolis. Siin õpetades uuris tema ja kirjeldas Eesti maa-alala uute põhimõtete alusel. Oma töö tulemused avaldas ta peal kirjal all „Eesti maastikulised üksused“. See töö on tähtsamaid tugisambaid uuele maateadusele. Soomes on prof. Granö viimistlenud ja arendanud siinalgatatud tööd ja Eestis on samas suunas uurimusi jätkanud Tartu ülikooli professorid A. Tammekann ja E. Kant.

Prof. Granö ja tema eesti õpilased on kaasa aidanud maateaduse päris oma uurimisala määramisele ja tema piiritlemisele teiste teadustega. Uus maateadus ei eksi enam teiste teaduste viljelusmaadele. Tema ala on loodus-teaduslik. Tema uurib inimese ümbrust, ja nimelt seda ümbrust, mis on meeltega aistitav. Nägemismeele abil aistitavaid kaugeid ümbrusi nimetab ta maastikeks ja lähedasi ümbrusi, kus ka teised meeled on tegevuses, lähestikeks. Uus maateadus rühmitab maa-alasid maastikuliselt omapärasteks tervikuteks ja uurib

neid üksikasjaliselt. Et inimene kuulub maastikku, siis on ka tema „puhta maateaduse“ uurimis-ese, kuid talle pühendatakse tähelepanu ainult niipalju, kui ta on kujundavaks teguriks omapärasel tervikulises maastikupildis. Maateaduses näeme suurlinna ja tööstuslikke alasid valdavate ja meeliköitvate ehitustega, liiklemisega ja äri-eluga; näeme, kuidas inimene alistab loodust oma tahtele ja kuidas nägematu ja abstraktne vaim saab nähtavaks maastikus; teiselt poolt näeme aga ka, kuidas looduslikud maastikud ise kujunevad ja muutuvad vastastikutest o l e n e v u s - ja m õ j u s t u s - s u h e t e tõttu. Kõik see seotakse ühisteks t e r v i k u t e k s , rühmitatakse ja

liigestatakse vähemateks või suuremateks kokkukuuluvateks aladeks kindlate tunnuste järgi ja nende alade (regioonide) järgi antakse selge pilt kogu Maast. Uues maateaduses tarvitatatakse maastikkude jaoks isegi valmeid, kuid need on ainult kokkuvõtted, sümbolid. Maastikud ise on uue maateaduse tõttu tehtud hingestatud ja elavateks tervikuteks. Maa-alade liigestamine vähemateks üksusteks teeb nad kättesaadavaks ja mõisteta-vaiks kõigile. Sellega loob maateadus aluse k o d u m a a t e a d u s e l e ja k o d u m a a t u n d m i s e l e . Ta virgutab ühtlasi vaatlemisele ja kodumaa-liste olukordade mõistmisele nii vanu kui noori. E. Valdas.

Lõpumärkide „tähesõidul“ Tallinna.

Ega me ole muidu niisugused tüdrukud, kes ilma asjata käravad ning müraavad — ei sugugi! Oleme tagasihoidlikud ja eeskujulikud õpilased, kes armastavad õpetajaid rohkem kui isendid ja seepärast hoiduvad igasuguseist õpetajaid häirivaist toiminguid, olgu see siis koolis või väljaspool kooli. Juhtub aga siiski, et meie — need eeskujulikudki — oma lärmi lahti lööme, ja kui säärane „ime“ tõesti on sündinud, siis peab selleks juba ka eriti suur põhjus olema.

Niisiis kui ütlen, et Tartu jaamast väljusime tol laupäeval oma märkide „tähesõidul“ harukordse vadina ja müdinaga, siis peaks küll igaühele, kes meid vähegi tunneb, sulaselge olema, et too sõit meile väga suure

tähtsusega pidi olema. Muidugi juhtus hommikul koolis märke kätte saades ja lõuna ajal jaama tülleski palju imelikke omamoodi huvitavaid seiklusi. Kuid et läheks liialt pikale terve päeva sündmusi kirjeldama hakata, siis algan alles sealt, kus juba, olles kroonitud märkidega, rongis istusime ja Tallinna poole kihutasime.

Et niisugusel tähtsal päeval, nagu seda on päev, millal saadakse abituriumi-märgid, ei kõlba teiste reisijatega ühes vagunis sõita, sellest sai aru ka Tartu jaamaülem ja andis meile omaette „era“. Seetõttu oli meil olemine otse oivaline. Ruumi oli küllaldaselt, nii et iga abiturient (hm! hm!) oleks võinud omaette kupees sõita. Meie aga jätsime selle võima-

luse siiski kasustamata, sest meil oli niiviisi palju mugavam olla. Kaks esimest kupeed tuupisime nii täis, et olime nagu kilud karbis, külg külje kõrval kinni. Seevastu oli meil aga kogu aja see taevalik teadmine, et terve vagun on meie käsutuses: kui ei taha, ei higistagi enam siin teiste seas. Lähed omaette kupeesse, oled seal.

vahel. Seega: kõik mõeldavad ja mitte-mõeldavad mugavused olid olemas.

Tartu jaamast välja sõites paugutasime hoogsalt „Räuberliedchenit“, aga kui juba Tähtvere mõisast mööda saime, hakkas mõni tots „väikselts“ nälga tundma ja nosis algul pisut tagasihoidlikumalt, siis aga üha agaramini kohvri seest üht või teist. Ja kui olime

Igaühel oli oma kohver kogu nädalase toidutagavaraga nina ees ja muudkui söödi.

L. Hermann'i joonis.

aga seda meist muidugi keegi ei teinud, sest siin istu teise süles või kukil või maga mõni hoopis surnuks ja keegi ei või ütelda halba sõnagi, sest „ruumi on vähe“. Keda saab tõugata või kellega jonnida koha pärast siis, kui ihuüks kupees istud? See pärast oli igapidi kasulik ikka võimalikult koos olla. Ja kaunis hurmavalt jahegi oli, sest Aristotelese 234. seaduse põhjal toimus kogu aeg õhuvahetus tühja ja täiskiilutud vagunipoolte

jõudnud õnnelikult üle Jänese silla, siis ei olnud laulust enam juttugi, vaid igaühel oli oma kohver kogu nädalase toidutagavaraga nina ees ja muudkui söödi. Mis ongi niiviisi viga mõnulda, kui isu on ja söögist puudust ei ole!

Aeg kaob kiirelt ja ligemale liigub Tapa. Tapal tegime väikese peatuse ja siis kihutasime jällegi täie auru all Tallinna suunas, kogu aja isukalt kõhtu täites.

Tallinna tornide paistma hakates

võtsime kõik oma oskuse kokku — frisöörisime ja grimeerisime, nii mis jõudsim. Ja tõesti, Tallinna perroonile astudes olime vähemalt niisama ilusad kui miss Estonie, kui ta Pariisi iludusvõistlusele sõitis. Ja usun, et on vist liigne lisada, et tuju oli kõigil 100°, sest teisiti see säärasel tore-dal „mürgisõidul“ ei saa ju olla.

Ülevas meeleolus viisime pakid öökorterisse ja jooksime (vist küll uue

nagu oleksime „Vanemuises“, ja publik ei jälginudki enam lavamängu, vaid muudkui nautis meie tegevust. Kui pisut rahunenud olime, märkasime, et laval ettekantav tükk polnud üldse mitte ooper, vaid hoopis tavaline draama „Wilhelm Tell“, millest muide saksa keele tunnis paar vaatust pähe olime õppinud. Niisiis oli meil „Wilhelm Telli“ vaadates väga tuttav tunne.

Vaheajal jalutasime tähtsate nägudega teiste tualettides daamide seas.

L. Hermann'i joonis.

Eesti rekordiga!) „Estoniasse“ nn. „ooperile“. (Miks ooper jutumärkides peab olema, seda saame kohe kuulda.) Kuigi jalad meid enam kiiremini ei kandnud, olime siiski 10 minutit hilinenud ja pidime saaliukse taga ootama, kuni esimene pilt läbi sai. Alles siis lasti meid sisse. Selles suures õnnes, et viimaks ikka saali saime, unustasime koguni ära, et oleme „Estonias“ ja kolistasime saali minnes,

Just nagu oma tüki esietendust vaata kohe.

Vaheajal jalutasime tähtsate nägudega teiste tualettides daamide seas. Oma ühesuguse vormirõivastusega paelusime ka kõige aukartust äratavamate isikute tähelepanu. Võime isegi ütelda — meid vahiti hoopis rohkem kui noid daame, kelle siidkleidi saba ühest koridoriootsast teise ulatus.

No sel päeval me siis muud ette ei

võtnud. Läksime koju, ja et olime väga väsinud, siis valisime unelauluks selle ilusa kurva laulu:

„Elu, elu, miks mind vaivad,
miks sa hauda kaivad mull'...“

Järgmisel hommikul olime muidugi — nagu ikka ekskursioonil — ülal juba „enne kukke ja koitu“. Et meid aga varem üles tõusta ei lubatud kui alles kell kaheksa, siis lõbustasime endid väikese, iseenesest tuleva itsitamisega. Hommikupoole tutvusime nii ühe kui teise asjaga, mis Tallinnas väärt on vaadata, nagu Toomkirikuga jne. Muu seas käisime ühe haruldaselt lahke ja ilusa koloneli loal ka Toompea lossis. Nägime seda tooli, kus Härri Riigivanem mõnikord istub ja puha. Aga see kõik läks väga libedasti ja hästi. Kuid pärast lõunat tuli meile kange jonn peale minna kinno. Et see aga, nii kaua kui inimsoo ajalugu üldse vana on, alati nii on olnud, et õpilastega üks „kõrgem“ kaasas käib ja otsustab, siis ei saanud see meie-gagi teisiti olla. Ja, mis kõige kurvem, — „tema“ vaatas selles suhtes teisest vinklist ja ei tahtnud üldse kuuldavakski võtta kinno minekut. Kui aga mõned õrnamahingelised juba väikseltsel pisaraid valasid, siis sulas „tema“ ka ja läksime üliõnnelikena „Gloria-Palace“i. Seal võeti meid väga lahkesti vastu ja anti isegi ilusad sinised reklaambrošüürid ehk nn. „kutsed“ järgmisele eeskavale. Siis siirdusime rõdule (!) ja istusime seal elegantsetes poosides galantsete nägudega. Film oli väga kurb ja mõnes kohas otse liigutav. Üks tots ei suutnud koguni pisaraid tagasi hoida, vaid nuttis oma ilusa sinise reklaambrošüüri läbimärjaks ja määris sellega

oma näo veel ilusamaks taevakarvasiniseks. Kuigi värvitoon oli hästi valitud, näis see totsikene ometi väga koomiline ja me saime sõna tõsisel mõttes naerukrambid. Mis aga kõige hullem, oli see, et ilus taevakarvasinine ei tulnud ka kõige suurema hõõrumisega ära. Totsikene ise oli väga ehmunud, sest kuidas sa käid sinise näoga pealinnas ringi. Aga „Gloria-Palace“ on üks peen kino. Kõiki võimalikke ja võimatuid õnnetusi ette nähes on sinna, otse rõdu kõrvale, ehitatud ilus vannituba duši ja muude mõnusustega. Sinna juhatasid lahked kohanäitajad-preilid meie abituriendigi. Pärast poole-tunnilist kuumutamist ja leotamist vannis tuligi see vastik helesinine näo küljest ära ja tots tuli vannist välja. Ja kujutelge, vannis vesi oli sinine nagu silmakivilahus.

Õhtul läksime juba ilma hilinemiseta „Estoniasse“ ja seekord päris tõelisele ooperile. Olime hiigla võlutud esimest armastajat mängivast tenorist. Ooperi lõppedes vantsisime jällegi kodu poole. Ja uni oli seekord tõesti hea...

Kolmandal ehk nn. viimasel päeval käisime Puhk & Poegade vabrikus. Sõitsime seal liftiga niipalju, kui süda ihaldas, sest seal oli lift, mis viis 11. korrale. Oli muidugi väga tore. Sel päeval käisime veel Tallinna raekojas, mis ehitatud keskajal. Siis läks igauks omaette sisseoste tegema, lõunastas ja Balti ekspressiga sõitsime jällegi koos Tartu tagasi. Tore oli see Tallinna reis!

H. Kullam.

Õpilaspere vanema valimine.

Pildil: Õpilaspere vanem Friida Krimm.

Õpilaspere vanema valimine toimus esmaspäeval 19. sept. pärast viientundi Õpilaspere toas. Kandidaatideks olid F. Krimm V b g., A. Tamm V a g. ja M. Reeben IV a g. Õpilaspere vanemaks valiti F. Krimm 156 häälega. Teistest kandidaatidest said hääli: H. Tamm 105 ja M. Reeben 59.

Klassidest käidi valimas:

I klass 50%, II klass 53%, III a kk. 51,8%, III b kk. 90,7%, IV a kk. 80,5%, IV b kk. 82,9%, V a kk. 65,8%, V b kk. 76,6%, IV a g. 84%, IV b g. 57,5%, V a g. 84%, V b g. 96,2%.

Kooli elu.

Õpilaspere esinduse tegevusest.

T. T. G. ja T. T. K. Õpilaspere esinduse esimene koosolek peeti 16. septembril kell 16. Esindajaid oli kohal 20 ja õpetajatest hr. J. Püttsepp. Koosoleku avas õpilane H. Tamm. Päevakorra punktideks oli: 1) esinduse juhatusel valimine, 2) Õpilaspere vanema kandidaatide valimine ja 3) läbirääkimised.

Esinduse juhatus kujunes järgmiseks: juhataja P. Preedik Vb gümn., abi H. Tamm Va gümn., kirjatoimetaja H. Lukk Va gümn., I abi H. Kullam Vb gümn., II abi L. Lepp IVa gümn.

Õpilaspere vanema kandidaatideks seati üles järgmised õpilased:

F. Krimm Vb g., K. Rootsmäe Va g., H. Tamm Va g., M. Reeben IVa g., L. Reevits IVb g.

Otsustati, et kandidaadid esitavad endid esmaspäeva hommikul koolile.

Läbirääkimiste osas tõsteti üles tervitamisküsimus ja asuti seisukohale, et nooremad õpilased peavad tingimata vanemaid õpilasi tervitama. Koosolek lõppes kell 17.

Teine esinduse koosolek toimus 26. sept. kell 16. Päevakorras oli: 1) Õpilaspere valitsuse kinnitamine ja 2) läbirääkimised.

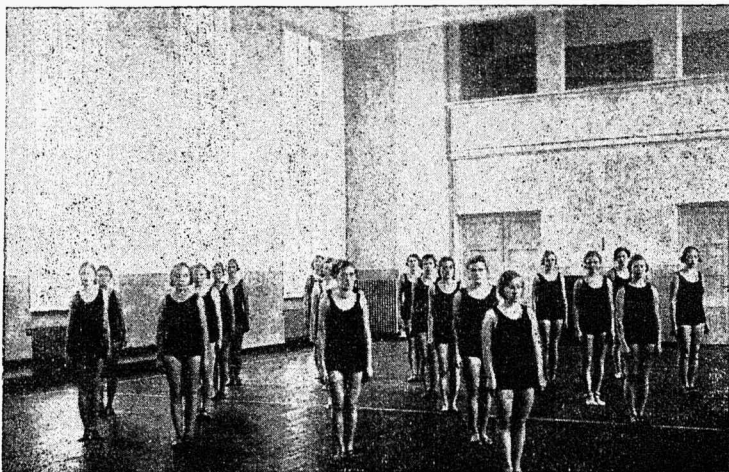
Õpilaspere valitsus kinnitati järgmises koosseisus:

Õpilaspere vanem F. Krimm Vb gümn., Õpilasp. vanema kohustetäitja H. Tamm Va g., haridusjuht H. Kullam Vb g., ringidejuht K. Rootsmäe Va g., korraldaja L. Sööt Va g., kirjatoimetaja L. Reevits IVb g., laekur M. Reeben IVa g.

Tõsteti jälle üles tervitamisküsimus ja otsustati, et esindajad peavad klassides teatama, mis eelmisel koosolekul vastu võeti. Juhiti tähelepanu veel sellele, et keskkooli õpilased ei tohiks gümnaasiumi vormimütsi kanda. Koosolek lõppes kl. 16.45.

Õpilaspere esinduse koosseis.

I kk.: E. Rästa, S. Jõks, II kk.: E. Pärn, A. Luik, IIIa kk.: A. Zion, H. Rästa, IIIb kk.: M. Vares, L. Viira, IVa kk.: E. Vilper, I. Pruuli, IVb kk.: V. Näping, E. Ranna, Va kk.: H. Raag, A. Ustav, Vb kk.: M. Antik, L. Sirkel, IVa gümn.: L. Sastok, L. Lepp, IVb gümn.: L. Pill, A. Asman, Va gümn.:

T. T. G. õpilased võimlemas uues võimlas.

H. Tamm, H. Lukk, Vb gümn.: H. Kullam,
P. Preedik.

**T. T. K. ja T. T. G. klasside omavalitsused
1936./37. õ-a.**

I kk. kl.: klassivanem — Endla Rästa,
abi — Silvia Jõks, kirjatoimetaja — Sinaida
Merkson, laekur — Lia Kuldvere, korraval-
vur — Tamara Mutt, haridusjuht — Anna
Antsov.

II kk. kl.: klassivanem — Evi Pärn, abi
— Annemarie Luik, kirjatoimetaja — Eeva
Kurve, abi — Ulli Merits, laekur — Frieda
Kleis, abi — Heli Valdes, korravalvur —
Helga Kadak, haridusjuht — Ellen Annok.

IIIa kk. kl.: klassivanem — Heljo Räisa,
abi — Laine Lemming, kirjatoimetaja —
Linda Reimann, abi — Sigrid Lagastik, lae-
kur — Inga Freiberg, korravalvur — Anita
Bruus.

IIIb kk. kl.: klassivanem — Lea Viira,
abi — Juta Kaik, kirjatoimetaja — Endla
Lutsar, abi — Endla Kakk, laekur — Ellen
Laan, abi — Hilja Kangro, korravalvur —
Salme Kuusik, haridusjuht — Virve Tigane.

IVa kk. kl.: klassivanem — Aate Mägi,
abi — Aino Lõvi, kirjatoimetaja — Aino Mül-
ler, abi — Eda Liiv, laekur — Linda Kuu-
sik, korravalvur — Ketsia Buschberg, haridus-
juht — Maara Kuldvere.

IVb kk. kl.: klassivanem — Velda Nä-
ping, abi — Silvia Kivi, laekur — Loreida
Põlluaas, abi — Aino Kaasik, kirjatoimetaja
— Laine Kaerama, abi — Silvia Saag, hari-
dusjuht — Aino Orav, abi — Lehte Gärtner,
korravalvur — Endla Ranna, abi — Armilde
Pruuli.

Va kk. kl.: klassivanem — Helga Raag,
abi — Aino Ilves, kirjatoimetaja — Marta
Poots, laekur — Hilja Ploom, abi — Helmi
Zeisig, korravalvur — Aino Ustav, haridus-
juht — Vilma Lill.

Vb kk. kl.: klassivanem — Linda Sirkel,
kirjatoimetaja — Ally Villemson, laekur —
Marta Antik, korravalvur — Aino Räisa,
haridusjuht — Hansa Paulmeister.

IVa g. kl.: klassivanem — Viuu Aaspere,
abi — Virge Tork, kirjatoimetaja — Heldin
Kivi, laekur — Hilja Nõmmik, abi — Maret
Kerem, korravalvur — Lydia Mikhein, hari-
dusjuht — Maria Reeben.

IVb g. kl.: klassivanem — Linda Ree-
vits, abi — Skunda Arens, kirjatoimetaja —
Hilda Tootsius, laekur — Elfriide Mõrd,
korravalvur — Ingeborg Schipai, haridusjuht
— Muusa Valge.

Va g. kl.: klassivanem — Lisette Sööt,
kirjatoimetaja — Ursula Sarapuu, abi —
Karin Rootsmäe, laekur — Daisy Senter,

korralvalvur — Fanni Hein, abi — Linda Ivanov, haridusjuht — Lehti Sütt.

Vb g. kl.: klassivanem — Paula Preedik, kirjatoimetaja — Friida Krimm, laekur — Liilia Uiho, korralvalvur — Salme Tendre, haridusjuht — Helvi Kullam.

„T. T. G.“ toimetuse ja talitus.

„T. T. G.“ toimetuse ja talituse liikmed on jaganud omavahel ära ülesanded järgmiselt:

Kustas Raud — pea- ja vastutav toimetaja; August Raielo — tema abi; Viktor Käpa — talituse juht, majandusliku külje hooldaja; Juhan Püttsepp — kunstiline nõuandja; Lehti Sütt — tegevtoimetaja, juhtkirjade, arvustuste ja teaduslike artikkelite toimetaja; Laine Hermann ja Tamara Kudeviita — ilukirjandusliku osa ja vesteosa toimetajad; Elfriede Mõrd — illustratsioonide osa toimetaja; Ally Villemson ja Aate Mägi — kooliteadete toimetajad.

Kaastööd palutakse otseteed kas pea-toimetajale, tegevtoimetajale või vastavate osade toimetajatele ära anda.

Hõimuaktus.

Esmaspäeval 19. okt. esimese tunni ajal kogunesid õpilased saali hõimuaktusele. Aktust sisustas Va g. klassi õpilase H. Tamme lühike kõne ja Vb g. klassi õpilase H. Kullami soomekeelne laul „Muisto“.

Raadiotunnid.

Kool on korraldanud ühiselt saalis kaks raadiotundi 8. ja 15. oktoobril. Esimesel tunnil kuulati kooliradio avaaktust, teisel tunnil õpetajatekoja avamist ja Lydia Koidula aktust.

Abiturientide koosolek ja märkide kättesaamine.

Gümnaasiumi abiturientid pidasid oma koosoleku 3. sept. suure vahetunnil. Koosolekul arutati ekskursiooni-küsimust ja otsustati sõita Tallinna laupäeval 12. sept. pärast märkide kättesaamist. Tallinnast tagasi sõit pidi toimuma esmaspäeva õhtul. Peale selle määrati kindlaks kokkutulemise kuupäev, nimelt kooli aastapäev 1942. a.

Märkide kättesaamine toimus laupäeval 12. sept. kolmanda tunni ajal. Tervitussõnad ütles dir. J. Adamson, kes pärast seda andis märgid abiturientidele. Neljandate klasside poolt tervitas õpil. L. Reevits. Abi-

turientide nimel tänas H. Kullam, mille järele abiturientid omalt poolt kinkisid märgid koolijuhatajale, koolijuhataja abile ja mõlemale klassijuhatajale. Meeleolukas aktus lõppes neljanda tunni lõpuks ja sellele järgnes pildistamine. Osa abituriente sõitis lõuna ajal Tallinna, teised korraldasid õppekäigu Toomile hr. direktori juhatusel.

T. T. K. abiturientide märkide

kättesaamine toimus 17. X 36 eesti keele klassis viienda tunni ajal. Õhus tundus kuidagi pidulikkust ja ootusärevust, sest märgide kättesaamine on ka oma ette suur sündmus. Dir. J. Adamson rõhutas oma kõnes enne märkide kättesaamist, et need märgid ühendagu kõiki osalisi ja tuletagu meelde, et ollakse ühine pere.

Neljandad keskkooli klassid olid toonud selleks puhuks punaseid alpikannikesi, mis kinnitati ühes märgiga rinda — päevaehteks. Märgid kätte antud, tervitas klassijuhatajate poolt pr. E. Toomse.

Lõpus L. Sirkel tänas abiturientide nimel dir. J. Adamson'i ja klassijuhatajaid.

Sellele järgnes pildistamine saalis.

Õpilaspere hommikud.

Õpilaspere hommikuks on eelmise aasta esekujul esmaspäev.

Esmaspäeval 21. septembril esines Va g. See hommik oli pühendatud Lydia Koidula mälestamiseks. H. Tamm andis lühikese ülevaate Lydia Koidula elust ja loomingust ja L. Sütt laulis kaks laulu.

Esmaspäeval 28. septembril esines Vb g. Peeti lühike kõne A. H. Tammsaare ausamba püstitamisest, kanti ette laul „Lapsepõlve kodu“ (H. Kullam) ja esitati klaveriduett „Galopp“.

Esmaspäeval 5. okt. esines IVb g. A. Kisper kandis ette klaverisoolo „Piccatia“ ja J. Schipai klaverisoolo „Palverändajate koor“.

Esmaspäeval 12. okt. esines IVa g. Õpil. Jakobson esitas viiulil „Ave Maria“ ja õpil. Lepp luges ette katke Nortamo „Raama jutujavatusetest“.

Esmaspäeval 26. okt. esines keskkooli Vb kl. Klassikoor laulis laulu „Tervitus“ ja L. Sirkel pidas huvitava kõne sellest, kuidas õppisid meie vanemad ja vanavanemad.

Enesekasvatuseringi avakoosolek

13. X 36. a. kell 16.30.

Päevakorras oli: 1) avamine, 2) koosoleku juhataja ja protokollija valimine, 3) õp. prl.

M. Sorgsepa referaat „Isik ja ühiskond“, 4) läinud aasta tegevuse aruanne ja valimised.

Valimistel pääsesid juhatusse: M. Reeben IVa g. (juhataja), V. Tork IVa g. (abi), H. Tamm Va g. (kirjat.), K. Rootsmäe Va g. (kirjat. abi), V. Aaspere IVa g. (laekur) ja A. Raud Va kk. (laekuri abi).

Kirjandusringi avakoosolek **14. X 36. a. kell 16.**

Päevakorras oli: 1) koosoleku avamine, 2) 1935. a. aruanded, 3) valimised, 4) referaat pr. E. Toomsealt.

Koosolekule oli ilmunud õpilasi õige rohkel arvul, õpetajaist viibisid kohal pr. E. Toomse, prl. T. Thomson ja dir. J. Adamson. Koosoleku avas M. Valge, millele päevakorra muutmise tõttu järgnesid eelmise aasta aruanne ringi tegevusest ja valimised. Juhatusse valiti: H. Tamm Va g. (juh.), M. Valge IVb g. (abi), P. Preedik Vb g., K. Otsason Vb kk., D. Senter Va g. ja L. Reevits IVb g. Valimistele järgnes huvitav ja sisukas referaat pr. E. Toomse'lt teemal „Sandor Petõfi elu ja looming“.

Koosolek lõppes kell 17.45.

Spordiringi avakoosolek **20. X 36. a. kl. 17.**

Päevakorras oli: 1) avamine, 2) aruanne, 3) õp. prl. M. Treieri referaat „Mäng“, 4) valimised ja 5) läbirääkimised.

Koosolekule oli kogunenud 35 õpilast; õpetajasliikmeist olid kohal pr. Haamer ja prl. Treier. Koosoleku avas L. Sööt, kes kandis ette ka 1935/36. a. aruande. Sellele järgnes referaat prl. Treier'ilt. Referaat oli sisukas ja huvitav ja andis ülevaatliku pildi mängu ajaloost ja iseloomust.

Valimisil said juhatusse: L. Sööt Va g. (juhataja), A. Freimann IVb g. (abi), F. Hein Va g. (laekur), L. Sütt Va g. (kirjat.) ja V. Liik Va kk. (abi).

Läbirääkimiste osas võeti sõna naiskonna treeningtunni asjus ja tehti kindlaks, et Spordiring võtab enda peale üldiste mängude ja treeningtundide korraldamise. Tegevuskavasse võetakse peale võrkpalli ka rahvaste- ja kaptenipall. Otsustati korraldada võistlusi nii oma kooli vahel kui ka teiste koolidega. Tõsteti üles talispordi ja kergejõustiku küsimused ja otsustati pearõhk panna suusatamisele.

Liikmemaks määrati kindlaks eelmiste aastate eeskujul 25 snt. aastas.

Koosolek lõppes kell 18.30.

Aastapäeva eelteateid.

Kooli aastapäeva puhul peetakse eelmiste aastate eeskujul 16. XI 36. a. aktus kooli ruumes. Õhtul on traditsiooniline aastapäevapidu, mis seekord esmakordselt korraldatakse „Vanemuises“. Pidu algab kell 19 ja on ühine keskkoolile ja gümnaasiumile. Kava kestab esialgse arvestuse järgi kaks tundi. Esimene osa on täielikult kontsertosa, kus esineb keskkooli ja gümnaasiumi koor, kuna üksikuid muusikapalu esitavad nii oma õpilased kui ka vilistlased. Kava teine osa on pühendatud võimlemisele ja plastikale, kus samuti esinevad oma õpilaste kõrval ka vilistlased. Tants algab arvata-vasti kell 9 ja pidu lõpeb kell 11 õhtul.

Lastevanemate koosolek.

T. T. G. ja T. T. K. lastevanemate üldkoosolek peeti 4. okt. 1936. a. kooli ruumes. Koosoleku kavas oli hr. direktori kõne, kooli aruanne, van.-kom. aruanne, kooliarsti aruanne, läbirääkimised ja valimised. Valiti vanemate komitee liikmed, komitee juhatus, esindajad kooli hoolekogusse, esindajad õppenõukogusse ja revisjonikomisjonis liikmed. Valimiste tulemused olid järgmised:

Komitee liikmed: I kk.-kl.: pr. Imelik, hr. Kalmus, asemik pr. Zirk; II kk.-kl.: pr. Vellema, hr. Juhani, asem. pr. Simre; IIIa kk.-kl.: pr. Ambre, pr. Rästa, asem. hr. Zirk; IIIb kk.-kl.: pr. Kivistik, pr. Kuusik, asem. pr. Helmeste; IVa kk.-kl.: pr. Kuldvere, pr. Mägi, asem. hr. Plaksi; IVb kk.-kl.: pr. Gärtner, pr. Ranna, asem. pr. Siirus; Va kk.-kl.: pr. Linnus, hr. Ploom, pr. Ariko, asem. pr. Truu; Vb kk.-kl.: pr. Kaik, asem. hr. Vahtra; IVa g.-kl.: hr. Sass, pr. Kärt, asem. hr. Meristo; IVb g.-kl.: pr. Huik, hr. Puhkasson, asem. pr. Müller; Va g.-kl.: pr. Sütt, pr. Lukk, asem. pr. Tepan; Vb g.-kl.: pr. Lepik, hr. Kullam, asem. pr. Tendre.

Komitee juhatus: esimees hr. Juhani, abi pr. Imelik, laekur hr. Sass, kirjatõimet. pr. Rästa, abi hr. Kalmus.

Esindajad hoolekogus: hr. Juhani ja pr. Vellema. Esindajad õppenõukogus: pr. Sütt ja hr. Ploom. Revisjoni-komisjon: hr. Ploom, hr. Puhkasson ja hr. Kullam.

Einellaua korraldajad ja perenaised: perenaised: pr. Ambre, pr. Ariko, pr. Vellema;

einelaua korraldajad: esmasp.: proudad Ariko, Raudsepp ja Luik; teisip.: proudad Ambre, Helmeste ja Kaik; kolmap.: proudad Lukk, Juhani ja Rootsmäe; neljap.: proudad Kuldvere, Vellema ja Ranna; reede: proudad Milk, Truu ja Tendre; laup.: proudad Gärtner, Viirand ja Hainla.

Reserv: proudad Kaur, Müller, Kuusik, Buschberg, Imelik ja Kalmus.

Tartu Tütarlastegümnaasiumi ja -kesk-kooli vormirõivastis.

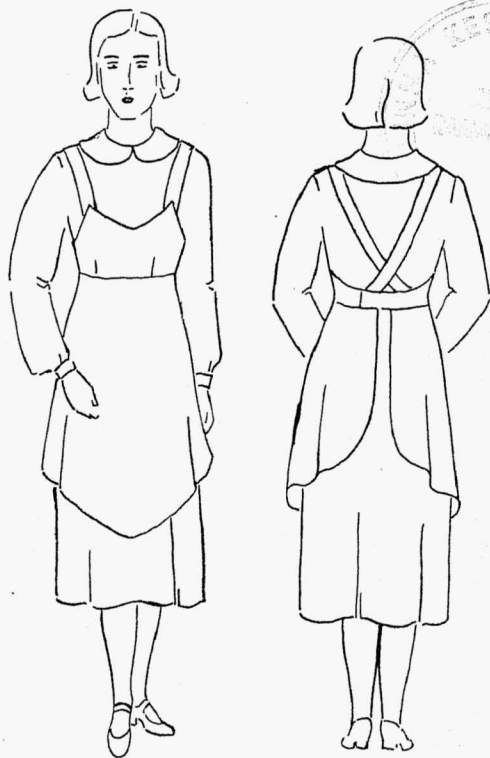
Tartu Tütarlastegümnaasiumi ja -kesk-kooli vormirõivastiseks on tumesinine kleit valge kaeluse ja käistega, must põll, avalikkudel esinemistel hallid sukad ja mustad kingad madala või poolkõrge kannaga.

Kleit on lihtsalõikeline, ilma igasuguste lisakaunistusteta. Varrukas lõpeb väheste kroogetega ja kätisega, mille laius 5 sm. Kinnis õlal. Materjaliks võib tarvitada villast või puuvillast riiet, samuti kodumaa vabrikutes valmistatud vähese läikega kunstišidi. Väga soovitatav on villase kleidi piha ja varrukate alla panna vooder,

mis valmistatud eraldi ja mis on seega kergesti ära võetav. Sellist voodrit on võimalik sageli pesta, mistõttu võib vältida terve kleidi pesemist, kuna see on märksa tülikam.

Valge kaeluse laius 7 sm. Valged kätised on lõigatud pisut kaares, laius 8 sm. Viimaseid kantakse pidulikel juhtumel, töö juures ei ole nende kandmine nõutav. Materjaliks võib kasutada puuvillast riiet, ripsi, popelüini või pestavat šidi.

Põll hoidub ülalt piha ümber, alt langeb kellukesekujulise tuunikana. Vöö laius 6 sm, õlapealte laius 5 sm. Noorematel ja väiksemakasvulistel õpilastel võib põll olla ilma läbilõiketa vöö kohal ja ilma rinnavoltideta. Soovi korral võivad põlled olla taskud. Õlapealad on õmmeldud vöö külge, mistõttu kinnis on vasemal pool seljal, kusjuures vöö parempoolne ots ulatub üle vasema. Materjaliks on must villane põlleriie.

Vormi on õpilased kohustatud kandma õppetöö ajal koolis ja kõigil esinemistel kooliga. Üksikult esinedes kannab õpilane koolivormi koolitöö ajal kõigis avalikkudes kohtades, nagu teatris, kontsertidel, aktustel, kõnekoosolekutel ja pidudel. 1. maist kuni kevadise koolitöö lõpuni ja sügisel koolitöö algusest kuni 1. oktoobrini võib koolis töö juures kanda valget tikitud pluusi tumesinise seeliku ja musta põllega.

Järgmine „T. T. G.“ number ilmub 14. novembril kooli aastapäeva puhul.

